

Eiropa bez robežām

Šengenas zona

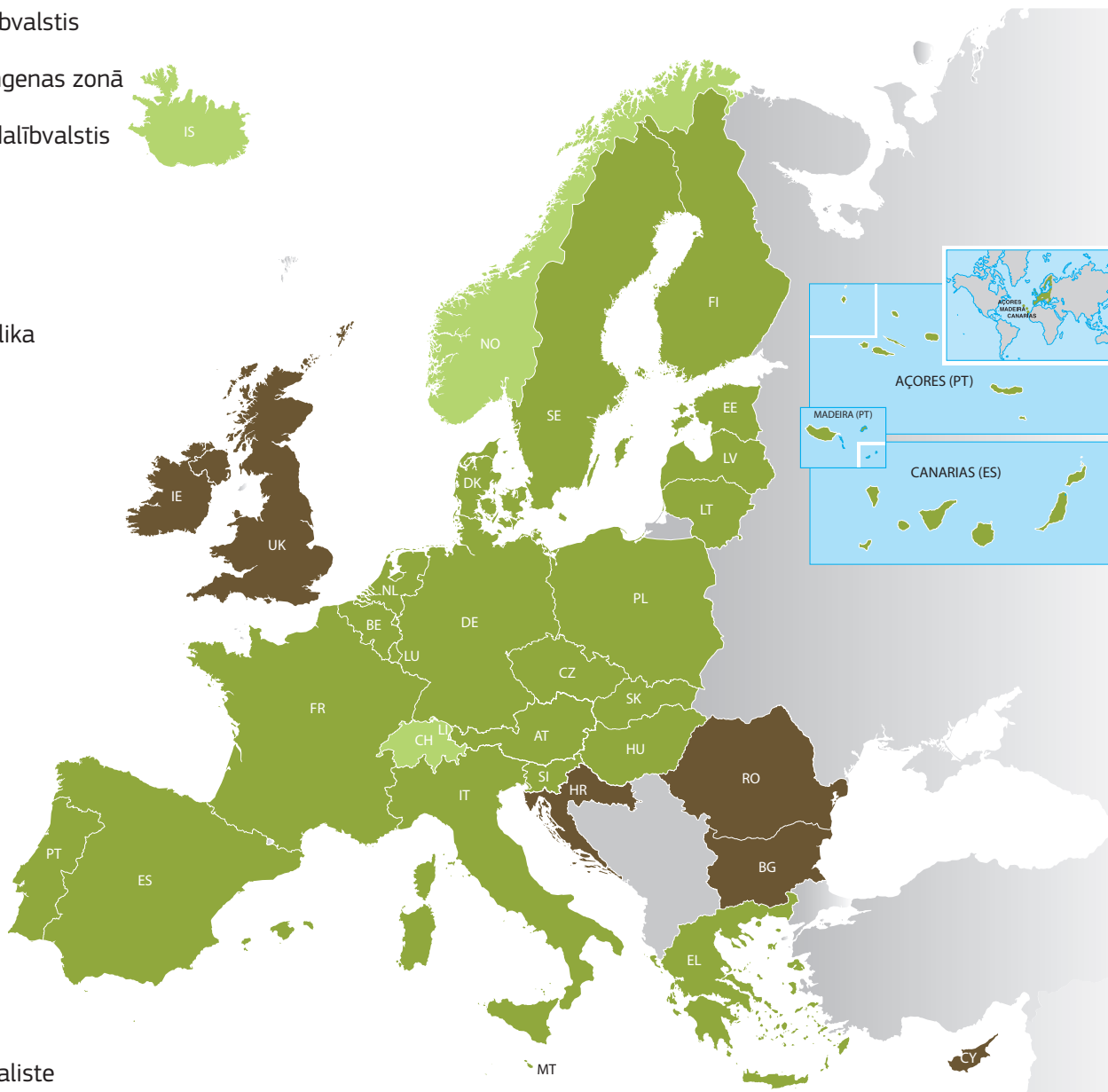

Migrācija un
iekšlietas

Šengenas zona

- ES Šengenas dalībvalstis
- ES dalībvalstis,
kas neietilpst Šengenas zonā
- Trešās valstis,
kas ir Šengenas dalībvalstis

AT	Austrija
BE	Beļģija
BG	Bulgārija
CH	Šveice
CY	Kipra
CZ	Čehijas Republika
DE	Vācija
DK	Dānija
EE	Igaunija
EL	Grieķija
ES	Spānija
FI	Somija
FR	Francija
HR	Horvātija
HU	Ungārija
IE	Īrija
IS	Islande
IT	Itālija
LI	Lihtenšteina
LT	Lietuva
LU	Luksemburga
LV	Latvija
MT	Malta
NL	Nīderlande
NO	Norvēģija
PL	Polija
PT	Portugāle
RO	Rumānija
SE	Zviedrija
SI	Slovēnija
SK	Slovākija
UK	Apvienotā Karaliste

Piebildē. Pēdējā Šengenas zonas paplašināšanās notika 2011. gada 19. decembrī, kad tai pievienojās Lihtenšteina.

Eiropa bez robežām

Šengenas zona

Viss aizsākās 1985. gadā, kad piecas ES dalībvalstis nolēma atcelt iekšējo robežkontroli — tā radās Šengenas zona. Kontinentā, kur tautas reiz lēja asinis, aizstāvēt savas valsts teritoriju, robežas pastāv tikai kartē. Katru gadu eiropieši veic vairāk nekā 1,25 miljardus ceļojumu Šengenas zonā. Eiropa bez iekšējām robežām ir arī liels ieguvums tās tautsaimniecībai, kas skaidri parāda, cik reāls, populārs un veiksmīgs sasniegums ir Šengenas zonas izveide un cik tā ir svarīga mūsu ikdienas dzīvē un mūsu sabiedrībām. Mums ir jālolo un jāstiprina mūsu kopīgais sasniegums.

Pēc diviem postošiem pasaules kariem pagāja daudzi gadi, līdz tika nojauktas iekšējās robežas, saglabāta drošība un radīta uzticēšanās. Šengenas zonas izveide ir viens no lielākajiem ES sasniegumiem, un tas ir neatgriezenisks. Brīvā pārvietošanās samazina attālumus Eiropā un vieno mūs. Izbaudiet un novērtējiet šīs tiesības! Iekāpiet vilcienā vai automobilī un apmeklējiet savus kaimiņus! Tas viss ir iespējams, nedomājot par robežām.

Veiksmīgu ceļojumu!

Dimitris Avramopoulos,
migrācijas, iekšlietu un pilsonības lietu komisārs

Šengenas zona

Šengenas zona nodrošina neierobežotu pārvietošanos 26 valstīs, kurās mīt vairāk nekā 400 miljoni iedzīvotāju.

Zona bez iekšējās robežkontroles

Patlaban Šengenas zonā ietilpst 26 Eiropas valstis (22 no tām ir ES dalībvalstis): Beļģija, Čehijas Republika, Dānija, Vācija, Igaunija, Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Latvija, Lietuva, Luksemburga, Ungārija, Malta, Nīderlande, Austrija, Polija, Portugāle, Slovēnija, Slovākija, Somija, un Zviedrija, kā arī Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice.

Būdamas daļa no zonas, kurā netiek veikta iekšējā robežkontrole, šīs valstis:

- neveic robežpārbaudes pie to iekšējām robežām (t. i., pie robežām starp divām Šengenas dalībvalstīm);
- veic uz skaidri noteiktiem kritērijiem balstītas saskaņotas pārbaudes pie to ārējām robežām (t. i., pie robežām starp Šengenas dalībvalsti un valsti, kas neietilpst Šengenas zonā).

Līdz ar to gan ES pilsoņi, gan trešo valstu valstspiederīgie var brīvi pārvietoties Šengenas zonā, un kontrole tiek veikta, tikai šķērsojot ārējo robežu.

Bulgārija, Horvātija, Kipra, Īrija, Rumānija un Apvienotā Karaliste ir tās ES dalībvalstis, kas (pagaidām) neietilpst Šengenas zonā. Tas nozīmē, ka lidojums no kādas no šīm valstīm uz Šengenas dalībvalsti tiek uzskatīts par ārēju lidojumu un uz to attiecas robežpārbaudes. Tomēr ES pilsoņiem ir tiesības brīvi pārvietoties, ceļojot ES, neatkarīgi no tā, vai valsts ietilpst Šengenas zonā vai ne. Ierodoties ES dalībvalstī, kas neietilpst Šengenas zonā, ES pilsoņi iziet minimālo pārbaudi, lai pārlicinātos par viņu identitāti pēc ceļojuma dokumenta (pases vai personas apliecības).

Pie iekšējām robežām...

... jūs netiekat pakļauts robežpārbaudēm.

... Šengenas dalībvalstīm ir pienākums novērst visus šķēršļus vienmērīgai autosatiksmes plūsmai, piemēram, atceļot nevajadzīgus ātruma ierobežojumus.

... policija var veikt pārbaudes, bet tikai pamatojoties uz policijas informāciju par iespējamām draudiem sabiedriskajai drošībai vai aizdomām par pārobežu noziedzību.

... pārbaudes var veikt ostās un lidostās, bet tikai nolūkā pārbaudīt, ka persona ir biļetes likumīgais īpašnieks.

Ja uzskatāt, ka esat ticis pakļauts nelikumīgai pārbaudei pie iekšējās robežas, varat iesniegt sūdzību Eiropas Komisijai: http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/make_a_complaint_lv.htm

Pievienošanās Šengenas zonai

Lai pievienotos Šengenas zonai, valstīm ir jāparāda, ka tās spēj:

- uzņemties atbildību par zonas ārējās robežas kontroli pārējo Šengenas dalībvalstu vārdā un par vienotu īstermiņa vīzu (Šengenas vīzas) izsniegšanu;
- efektīvi sadarboties ar pārējām Šengenas dalībvalstīm, lai saglabātu augstu drošības līmeni pēc tam, kad ir atcelta iekšējā robežkontrole;
- piemērot Šengenas noteikumu kopumu, piemēram, noteikumus par sauszemes, jūras un gaisa robežas kontroli, vīzu izsniegšanu, policijas sadarbību un personas datu aizsardzību;
- pievienoties Šengenas Informācijas sistēmai (SIS) un Vīzu informācijas sistēmai (VIS) un tās lietot.

Šengenas dalībvalstīs periodiski tiek veikta izvērtēšana, lai pārlicinātos, ka tās pareizi piemēro Šengenas noteikumus.

Droša zona

Lai saglabātu drošību bezrobežu zonā, Šengenas dalībvalstis veic informācijas apmaiņu nolūkā novērst organizēto pārobežu noziedzību un terorismu. Tās ir pastiprinājušas policijas sadarbību, īpaši paredzot tūlītēju pakalpojumu, citas valsts teritorijā veiktu novērošanu, kopīgu policijas centru un komandu izveidi, kā arī Šengenas Informācijas sistēmas izmantošanu.

Tūlītēja pakalpojuma īstenošana ļauj vienas Šengenas dalībvalsts policijas darbiniekiem, kas pieņem noziedzniekus smagu noziegumu izdarīšanas brīdī, turpināt to vajāšanu citas Šengenas dalībvalsts teritorijā un tur aizturēt.

Citas valsts teritorijā veikta novērošana ļauj policijas darbiniekiem turpināt par noziegumiem aizdomās turētu personu novērošanu arī ārpus Šengenas zonas dalībvalstu iekšējām robežām.

Par uzlaboto sadarbību liecina tas, ka Šengenas dalībvalstis ir izveidojušas aptuveni 50 divpusējus vai daudzpusējus policijas centrus Eiropā, kā arī ievērojamu skaitu kopīgu komandu. Tas ļauj veikt ātru informācijas apmaiņu reģionālā

līmenī un ātri reaģēt uz neizbēgamiem apdraudējumiem pierobežas reģionos.

Šengenas noteikumi aizvien ļauj valsts iestādēm izņēmuma kārtā un uz laiku atjaunot iekšējo robežkontroli, ja ir nopietni apdraudēta Šengenas zonas drošība vai konstatēti nopietni pārkāpumi pie tās ārējās robežas.

Lai likumīgo ceļošanu padarītu vieglāku, bet nemazinātu drošību, ES piešķir dalībvalstīm finansējumu, izmantojot Iekšējās drošības fonda sadaļu "Robežas". Laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam dalībvalstīm ir pieejami 2,76 miljardi eiro ārējo robežu pārvaldības un kontroles uzlabošanai, lai risinātu ar nelikumīgo migrāciju saistītus jautājumus un uzlabotu Šengenas vīzu pieteikumu apstrādi. Turklāt, lai uzlabotu policijas sadarbību un informācijas apmaiņu pašā Šengenas zonā, ES piešķir miljardu eiro no Iekšējās drošības fonda sadaļas "Policija".

© Eiropas Savienība

Šengenas Informācijas sistēma (SIS)

Šengenas Informācijas sistēma (SIS) tika izveidota, lai palīdzētu uzturēt iekšējo drošību Šengenas dalībvalstīs, kad netiek veikta iekšējā robežkontrole. Tā ir liela mēroga informācijas sistēma, kas ļauj policijai, migrācijai, tiesu un citām iestādēm ievadīt un saņemt informāciju par pazudušām personām, personām vai lietām, kas saistītas ar noziedzīgiem nodarījumiem, un par trešo valstu valstspiederīgajiem, kam nav atļauts ierasties vai uzturēties Šengenas zonā. Tādējādi SIS ir tiesībsardzības iestāžu sadarbības stūrakmens. Tajā pašā laikā sistēma lielā mērā veicina Šengenas zonas ārējās robežas aizsardzību.

Tiesības piekļūt SIS

Katram cilvēkam ir tiesības piekļūt saviem personīgajiem datiem SIS un lūgt veikt to labojumus vai dzēšanu.

Ja esat trešās valsts valstspiederīgais, varat adresēt savu lūgumu jebkuras Šengenas dalībvalsts konsulātam. Ja esat Šengenas dalībvalsts pilsonis, varat adresēt savu lūgumu tieši kompetentajai valsts iestādei, kas atbildīga par brīdināšanu, vai arī netieši, izmantojot valsts datu aizsardzības iestādi.

Vairāk informācijas par to, kā pieprasīt piekļuvi saviem datiem, skatīt Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja tīmekļa vietnē: <https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/Supervision>

Šengenas zonai ir 42 673 km jūras robeža un 7 721 km gara sauszemes robeža.

Zona ar kopīgu ārējo robežu

Šengenas dalībvalstīm ir kopīga ārējā robeža, par kuru tās ir kopīgi atbildīgas, lai saglabātu drošību Šengenas zonā, jo nepastāv iekšējā robežkontrole. Tomēr efektīva ārējās robežas kontrole nenozīmē, ka Eiropa ir kļuvusi par cietoksni. Gluži pretēji — ir būtiski, ka Eiropas valstu tautsaimniecības attīstības labā tiek veicināti uzņēmējdarbības braucieni un tūrisms. Tāpat ārējām robežām ir jāpaliek atvērtām cilvēkiem, kas ierodas strādāt vai meklē patvērumu no kara un vajāšanas.

Dažu trešo valstu valstspiederīgajiem ir vajadzīga vīza, lai ieceļotu Šengenas zonā. Šengenas dalībvalstīm ir kopīgi noteikumi Šengenas īstermiņa vīzas izsniegšanai, kas ir derīga visā Šengenas zonā. Šī vīza ļauj uzturēties un pārvietoties

Šengenas dalībvalstu teritorijā 90 dienas 180 dienu laikposmā.

Šengenas noteikumi arī ietver vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas atvieglo iekļūšanu Šengenas zonā trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri dzīvo pierobežas zonā. Šengenas dalībvalstis var noslēgt līgumus ar savām kaimiņvalstīm, kas nav ES dalībvalstis, ļaujot pierobežas iedzīvotājiem, kuriem bieži jāšķērso Šengenas zonas ārējā robeža, to darīt, nepakļaujot tos regulārām robežpārbaudēm vai nepieprasot Šengenas vīzu.

Spānijas civilās apsardzes patruļas laiva patrolē Tambres upē Spānijas Kanāriju salās, Grankanārijas tuvumā. Šī laiva iegādāta par ES Ārējo robežu fonda līdzekļiem.

Norvēģijas militārie robežsargi Ostfīnnmarkas policijas nodaļas policistu uzraudzībā patrolē pie Krievijas robežas netālu no Hjirkenēses pilsētas Norvēģijas ziemeļu daļā. Policistu sniega motocikli, daļa apģērba un aprīkojuma iegādāti par ES Ārējo robežu fonda līdzekļiem.

Pie ārējām robežām...

... ES valstspiederīgie parasti tiek pakļauti minimālām pārbaudēm, lai pārbaudītu viņu identitāti pēc ceļošanas dokumentiem.

... trešo valstu valstspiederīgajiem ir jāuzrāda derīgs ceļošanas dokuments un vīza, un vajadzības gadījumā uzturēšanās atļauja, kā arī dokumenti, kas pamato viņu uzturēšanās nolūku un pietiekamus iztikas līdzekļus uzturēšanās laikā.

Vai jūs zinājāt, ka...

... regulāri atjaunināts saraksts ar valstīm, kuru valstspiederīgajiem jābūt vīzai, lai ieceļotu Šengenas zonā, ir atrodams Migrācijas un iekšlietu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē
http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/borders-and-visas/visa-policy/index_en.htm

... Šengenas vīzas pieteikums jāiesniedz galvenā galamērķa Šengenas dalībvalsts konsulatā, kas arī var sniegt sīku informāciju par pieteikuma iesniegšanas kārtību.

Cik ilgi jūs drīkstat uzturēties Šengenas zonā ar Šengenas vīzu vai bez tās?

Ja neesat pārliecināts par to, cik dienas drīkstat uzturēties Šengenas zonā, aprēķiniet atlikušo dienu skaitu, izmantojot īstermiņa vīzas kalkulatoru: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/index_en.htm

Vīzu informācijas sistēma (VIS)

Vīzu informācijas sistēma (VIS) ir IT sistēma, kas savieno Šengenas konsulātus trešās valstīs, kompetentās valsts iestādes un visus Šengenas dalībvalstu ārējās robežas šķērsošanas punktus. Tā ļauj Šengenas dalībvalstu vīzu iestādēm veikt informācijas apmaiņu par vīzu pieteicējiem; robežsargiem, izmantojot biometrisku datu (piemēram, pirkstu nospiedumu) pārbaudi, pārliecināties, ka persona, kas uzrāda vīzu, ir tās likumīgs turētājs, un kompetentajām iestādēm ir iespēja identificēt personas, kas aizturētas Šengenas teritorijā bez dokumentiem vai ar viltotiem dokumentiem. VIS izmanto arī kompetentās iestādes, kas nodarbojas ar patvēruma jautājumiem.

Ko Šengena nozīmē ceļotājiem?

Katru gadu eiropieši veic vairāk nekā 1,25 miljardus ceļojumu Šengenas zonā.

Ja es esmu ES dalībvalsts pilsonis

Frančeska ir itāļu studente, kuras sapnis ir kopā ar draugiem doties uz Zviedriju. Viņa jau ir iegādājusies *InterRail* vilciena biļeti, bet nezina, kādi ceļošanas dokumenti vajadzīgi un vai uz viņu attiecas īpašas juridiskas formalitātes. Tā kā Frančeska ir ES pilsonis, viņai ir tiesības doties uz jebkuru ES dalībvalsti, uzrādot derīgu pasi vai personas apliecību, turklāt, ceļojot Šengenas zonā, šis dokuments pat nav jāuzrāda. Tomēr viņai ir jāņem līdzi derīga pase vai personas apliecība, jo iestādes var pieprasīt viņai pierādīt savu identitāti.

Pēters ir austrietis. Viņš vēlas doties uz Norvēģiju, bet nav pārliecināts, vai uz Norvēģiju attiecas tie paši noteikumi par vīzām un pasēm, kurus piemēro ES dalībvalstīs. Lai gan Norvēģija nav ES dalībvalsts, tā ir Šengenas zonas dalībniece un piemēro noteikumus par brīvu pārvietošanos. Tādēļ Pēteram vajadzības gadījumā būs jāuzrāda tikai derīga pase vai personas apliecība.

Danuta ir poliete un strādā Briselē. Nākamkārt viņai būs jādodas uz savu dzimto pilsētu Varšavu, kurā dzīvo viņas vecāki, lai piedalītos darba sanāksmē. Viņa vēlas ņemt līdzi savu mazo meitiņu Evu, lai pavadītu kādu laiku kopā ar vecākiem. Tā kā Danuta un Eva ir ES pilsones, viņām ir tiesības ceļot uz jebkuru ES dalībvalsti un Šengenas zonu. Šīs tiesības nav atkarīgas no apstākļiem, t. i., nav svarīgi, vai ceļojumā dodas profesionālu vai privātu iemeslu dēļ. Danutai tikai jāparūpējas par derīgu pasi vai personas apliecību gan sev, gan meitai Evai.

Anhels ir spānis. Viņš reizi mēnesī lido uz Bulgāriju apciemot draudzeni. Lai gan Bulgārija ir ES dalībvalsts, tā vēl nav pievienojusies Šengenas zonai (tāpat kā piecas citas ES dalībvalstis — Īrija, Horvātija, Kipra, Rumānija un Apvienotā Karaliste). Tas nozīmē, ka, ierodoties Bulgārijā un dodoties no tās prom, viņam jāuzrāda pase vai personas apliecība un uz viņu attiecas standarta minimuma robežkontrole, ko piemēro ES pilsoņiem.

Vai jūs zinājāt, ka...

... praktiskā informācija par ceļošanu Eiropā ir pieejama portālā *Your Europe*: ec.europa.eu/youreurope

... *Europe Direct* kontaktcentrs sniedz atbildes pa tālruni (00 800 67 89 10 11) un e-pastu: [europa.eu/europedirect](mailto:europa.eu@europa.eu)

2014. gadā iebraukšanai Šengenas zonā ceļotājiem no trešām valstīm tika izsniegti vairāk nekā 16 miljoni Šengenas vīzu.

Ja esmu no trešās valsts

Martina ir kanādiešu studente, kas ieguvusi stipendiju, lai divus mēnešus pavadītu Parīzē, Sorbonnas universitātē, un veiktu pētījumus sava studiju darba vajadzībām. Pirms atgriešanās Kanādā viņa vēlas trīs nedēļas veltīt Grieķijas, Spānijas un Itālijas apceļošanai. Martina ir trešās valsts pilsone un drīkst ieceļot Šengenas teritorijā un tajā uzturēties līdz 90 dienām ar nosacījumu, ka viņa atbilst konkrētiem ieceļošanas nosacījumiem. Pirmkārt, viņai ir vajadzīga derīga pase. Viņai jāspēj norādīt ceļojuma mērķi un apliecināt to, ka viņai ir iztikas līdzekļi, lai paredzēto laiku uzturētos Eiropā, kā arī jāuzrāda iegādāta biļete atpakaļceļam (vai arī jāpierāda, ka viņai ir pietiekami daudz naudas, lai to iegādātos). Tā kā Martina ir Kanādas pilsone, uz viņu neattiecas prasības par īstermiņa (Šengenas) vīzu.

Pandžits ir no Indijas. Viņš plāno brīvdienās apmeklēt vairākas Šengenas dalībvalstis: Grieķiju, Spāniju, Franciju un Itāliju. Viņš uzturēsies Eiropā vienu mēnesi. Lai ieceļotu Eiropā, Pandžitam ir jāsaņem īstermiņa vīza, jo Indija ir to trešo valstu sarakstā, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot Šengenas zonas ārējo robežu, ir jābūt vīzai. Tā kā Pandžitam nav galvenā galamērķa, viņam būtu jāiesniedz vīzas pieteikums tās ES dalībvalsts vēstniecībā vai konsulatā, kurā viņš plāno uzturēties visilgāk. Ja viņš plāno uzturēties dažādās Šengenas dalībvalstīs vienādi ilgi, vīzas pieteikums ir jāiesniedz tās pirmās Šengenas zonas dalībvalsts konsulatā, kurā viņš ieceļos. Ar šo vīzu viņš drīkstēs ceļot pa visu Šengenas zonu.

Hišams ir tunisietis. Viņš dzīvo Vācijā un pavada brīvdienas ar vecākiem Tunisijā. Atceļā viņš vēlas apciemot brāli, kas dzīvo Portugālē. Viņam ir derīga uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi Vācija, kura ir Šengenas dalībvalsts. Ja viņam ir šī uzturēšanās atļauja un derīgs ceļošanas dokuments, viņam nav jāpiesakās uz Šengenas vīzu. Hišams kā trešās

valsts valstspiederīgais var ieceļot un īslaicīgi uzturēties Portugālē — citā Šengenas dalībvalstī — bez vīzas, vienkārši uzrādot pasi un Vācijā izsniegtu uzturēšanās atļauju. Ja Hišamam būtu uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi kāda ES dalībvalsts, kas neietilpst Šengenas zonā, viņš nevarētu ieceļot Šengenas zonā bez īstermiņa vīzas.

Solinasa ir bolīviete. Viņa vēlētos pārcelties uz Spāniju, jo ir atradusi darbu Madridē. Solinasa plāno uzturēties Madridē ilgāk nekā 90 dienas, tādēļ viņai ir nepieciešama ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja. Attiecībā uz dažu kategoriju strādājošajiem, piemēram, augsti kvalificētiem darbiniekiem vai pētniekiem, ES tiesību akti nosaka prasības, kuras trešo valstu valstspiederīgajiem jāizpilda, lai dzīvotu un strādātu ES. Attiecībā uz tām strādājošo kategorijām, kurām nepiemēro ES tiesību aktus, katra Šengenas dalībvalsts izvirza pati savas prasības ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju izsniegšanai.

Šengenas zonas izveide sākās 1985. gadā, kad piecas valstis parakstīja Šengenas nolīgumu, kurā tika paredzēta pakāpeniska kontroles atcelšana pie kopīgajām robežām. Minēto nolīgumu papildināja 1990. gada Šengenas īstenošanas konvencija, kurā noteica iekšējās robežkontroles galīgo atcelšanu, kā arī vairākus nepieciešamos papildu pasākumus. Pieņemot Konvenciju, tika nostiprinātas pārbaudes pie ārējās robežas, definētas procedūras vienotu vīzu izsniegšanai, izveidota Šengenas Informācijas sistēma (SIS), pastiprināta policijas sadarbība pie iekšējām robežām un uzlaboti pasākumi cīņā pret narkotiku tirdzniecību.

Pamatdati

Šengenas nolīgums nosaukumu ieguvis no maza Luksemburgas ciematiņa, kas atrodas Luksemburgas, Francijas un Vācijas robežu krustpunktā. Šengenas sadarbība, kas sākotnēji bija valdību iniciatīva, tagad ir iestrādāta ES tiesību aktos un noteikumos.

1985. gada jūnijs

Beļģija, Vācija, Francija, Luksemburga un Nīderlande paraksta Šengenas nolīgumu.

1990. gada jūnijs

Beļģija, Vācija, Francija, Luksemburga un Nīderlande paraksta Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu.

1995. gada marts

Stājas spēkā Konvencija un tiek atcelta robežkontrole starp Beļģiju, Vāciju, Spāniju, Franciju, Luksemburgu, Nīderlandi un Portugāli (Spānija un Portugāle parakstīja nolīgumu 1991. gada jūnijā).

1997. gada oktobris

Robežkontroles atcelšana ar Itāliju (nolīgums parakstīts 1990. gada novembrī).

1997. gada decembris

Robežkontroles atcelšana ar Austriju (nolīgums parakstīts 1995. gada aprīlī).

1985. gada 14. jūnijs. Šengenas nolīgumu paraksta Wim van Eekelen (NL), Robert Goebbels (LU), Catherine Lalumière (FR), Waldemar Schreckenberger (DE) un Paul Keersmaecker (BE).

1999. gada maijs

Ar Amsterdamas līgumu Šengenas sadarbības noteikumi tiek iestrādāti ES tiesiskajā regulējumā.

2000. gada janvāris

Robežkontroles atcelšana ar Grieķiju (nolīgums parakstīts 1992. gada novembrī).

2001. gada marts

Robežkontroles atcelšana ar Dāniju, Somiju, Zviedriju, Islandi un Norvēģiju (nolīgumi parakstīti 1996. gada decembrī).

2007. gada decembris

Robežkontroles atcelšana pie Čehijas Republikas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas sauszemes un jūras robežām.

2008. gada marts

Robežkontroles atcelšana lidostās ar Čehijas Republiku, Igauniju, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Slovēniju un Slovākiju.

2008. gada decembris

Robežkontroles atcelšana pie Šveices sauszemes robežas (nolīgums parakstīts 2004. gada oktobrī).

2009. gada marts

Robežkontroles atcelšana lidostās lidojumiem uz Šveici.

2011. gada decembris

Robežkontroles atcelšana ar Lihtenšteinu (nolīgums parakstīts 2008. gada februārī).

Kas notiks tālāk?

Pašlaik ES strādā pie “Viedrobežu” programmas attiecībā uz ārējo robežu. To veido iebraukšanas/izbraukšanas sistēma, kas uzlabos robežkontroli un palīdzēs novērst nelikumīgo migrāciju, tajā pašā laikā atvieglojot robežu šķērsošanu regulārajiem un iepriekš pārbaudītiem ceļotājiem.

ES arī strādā, lai mainītu vīzu izsniegšanas kārtību, lai izveidotu labāku saikni ar citām politikas jomām, piemēram,

tūrismu, un vēl vairāk atvieglotu robežas šķērsošanu regulārajiem ceļotājiem. Tiek apsvērta arī jauna veida vīza — “apceļošanas vīza”, kas ļautu cilvēkam uzturēties divu vai vairāku Šengenas dalībvalstu teritorijā vairāk nekā 90 dienas, bet ne ilgāk kā gadu (ar iespēju vīzu pagarināt vēl uz gadu).

Papildu informācija

... par Šengenas tiesību aktiem un noteikumiem atrodama Migrācijas un iekšlietu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/borders/borders_schengen_en.htm

... par ES dalībvalstu migrācijas tiesību aktiem un noteikumiem atrodama ES imigrācijas portālā: ec.europa.eu/immigration

ec.europa.eu/home-affairs

ec.europa.eu/commission/2014-2019/avramopoulos

Sekoĵiet mums *Twitter*:

@EUHomeAffairs

@Avramopoulos

Publikāciju birojs

Print	ISBN 978-92-79-46126-2	doi:10.2837/313497
PDF	ISBN 978-92-79-46101-9	doi:10.2837/95056